

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Antiquae Lectionis Tomus ...

In Qvo XVI. Antiqua Monumenta Ad Historiam Mediae Aetatis Illustrandam,
Nunquam Edita

Canisius, Heinrich

Ingolstadii, 1601

Epistola IX. (Nomine Caroli Magni ad Nicephorum Imp.
Constantinopolitanum.)

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64144](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64144)

cælestis gloriæ coronam peruenire mereamini: meq; in sanctis orationibus vestris obsecro, vt familiariter habeatis. Multum valet deprecatio iusti assidua, iuxta Apostolum Iacobum; quanto magis multorum fratrum. Deus ^{Jacob. 5.} creatorum testis nouit, quantum vos proficere in omni bonitate desidero, & de huius mortalitatis ærumnosa miseria, ad æternitatis gaudia transire concedat. Huius verò epistolæ exemplar fratribus qui in insula LIRINA Deo deseruiunt, vt dirigere faciatis, depono, quia illi meam paruitatem de eiusmodi quæstionibus interpellare curabant.

EPISTOLA IX.

(Nomine Caroli Magni ad Nicephorum
Imp. Constantinopolitanum.)

QUONIAM in omni humanæ actionis initio Domini sit auxiliium inuocandum, maximè in hoc, quod modo inter nos DEO mediante agitur, negotio, Domini & Saluatoris nostri IESU CHRISTI omni modo sunt imploranda suffragia: vt qui nomine illius signati sumus, & in dispensatione passionis eius ab æterno mortis periculo nos redemptos esse confidimus, ea quæ ipso inspirante inchoamus, ad honestum, & vtilem perfectionis terminum perducere mereamur: in cuius nomine, atque honore legatū fraternitatis tuæ, què ad bonæ recordationis filium nostrū PIPINUM regem misistis, ARSATIVM scilicet, gloriosum spatariū ad nos cum verbis, & literis tuæ, benignè atq; honorificè suscepimus. Et quamuis ad nos missus non fuisset, veluti ad nos missum, adhibita diligenti cura, & audiuimus, & cum eo, de his, quæ detulit, quia prudentem animaduertimus, colloquutionem habuimus. Nec immerito,

D 3 ritò,

ritò, cum tanta esset, non solùm in literis, quas attulit, sed etiam in verbis, quæ ex ore illius nostris auribus insonuerunt, optatæ ac semper optandæ pacis copia, ut valdè nos & quibuscunq; Deum amantibus huiuscemodi legatio placere potuisset: quæ utique tanto fuit charitatis, ac pacis fauore resperfa, ut in palato cordis cuiusque fidelis veram possent sapere dulcedinem; possetq; iudicari penitèns insipienti, cui talia videntur insipida.

Propter quod postquam illum in fines regni nostri peruenisse comperimus, veluti præscij optimæ, ac Deo complacitæ legationis eius, temperare nequiuimus; oportuit eum ad nostram præsentiam venire fecimus: maximè tamen, quod is, ad quem illum missum esse cõstabat, dilectus filius noster PIPINVS Rex, diuino iudicio iam rebus humanis excesserat; neque nos illum cum infecto negotio tantò ad quod perficiendum directus erat, vacuum reuerti, potuimus.

Et non solum propter hoc, sed etiam quod ex tempore, quo primo imperij tui anno, MICHAELVM Metropolitanum, & populum, Assiduum Abbatem, Callistumq; gloriosum candidatum, ad constituendam nobiscum pacem, & fœderanda, atque adunanda hæc duo in Christi charitate, longæua tua misit dilectio.

Veluti in specula positi, longa fuimus expectatione suspensi, præstolantes, siue per legatum, siue per epistolam, quando meritorum scriptis nostris, amabilia fraternitatis tuæ responsa susciperem. Iamq; ut se habet humanæ mentis infirmitas, prope desperatio cordi nostro incipiebat oriri: Sed fidentes, sperabamus in eo, qui nunquam deserit sperantes in se, quod secundum Apostolum, labor noster in ipso vacuus, & inanis esse non deberet: ac desiderium nostrum, quod, ut confidimus, ipsius inspiratione concipi-

mus, secundum diuitias misericordiae suae, complere, & ^{Philip. 4.} quandocunq; ad effectum perducere deberet. Idcirco audito aduentu memorati legati dilectionis tuae, Arsatij gloriosi spatarij, magnoperè gauisi sumus, confidentes, nos de rebus incertis ad optatam certitudinem peruenturos, & de his, quae praedictis missis tuis ad te perferenda dedimus, responsum esse recepturos. Et re vera ita factum est. Sensimus enim ex parte mea, quod desiderabamus, ad completionem votorum nostrorum, diuini fauorem auxiliij, & in verbis, ac literis, quae per legationem memorati legati perlatae sunt, quamuis ad filium nostrum scripta, & directa essent, non minimam nos desideratae responsionis accepisse portionem.

Proinde omnipotenti DEO, non quales debimus, sed quales potuimus, gratias agimus, q; cordi dilectionis tuae, quam quaesiuimus, ac desiderabile pacis voluntatem inspirare dignatus est, orantes secundum Apostolum, vt DEVS, ^{Philip. 2.} qui vobis in hac pace, velle, tribuit, ipse perficere tribuisset. Propter quod nihil morâtes, sed omni cunctatione, ac dubitatione penitè abiecta legatos nostros praeparauimus ad tuam amabilem fraternitatem dirigendos.

EPISTOLA X.

Domino desiderantissimo, & omni sapientiae decore clarissimo, Dauid Regi.

FLACCVS ALBINVS, PERPETVAE

pacis, & gloriae salutem.

SOLENT itaque de fonte charitatis saepius verba fluere salutationis, vel, si longinquitas terrarū vocis officia neget, apices dilectionis atramento formati multoties recurrant.

Idcir-